ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майнів, лісів, залізниць, фармів і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

З ДОПОМОГОЮ НА СТРАЙКОВИЙ ФРОНТ.

Енсонвил, Онт.

Хотяй вже місяць минув, як нам було відомо, що в околиці Порт Артур, Онт., відбувається страйк лісових робітників, що борються проти визискувачів и защо інше тільки за більший кусок хліба для себе і для своєї рідні, та й що холодні і голодні робітники потребують матеріяльної помочі, ми відгукнулись на їхній заклик.

З приходом кореспонденції від ЦВК ТУРФДім у Вінніпеґу, взиваючи всі відділи, щоб дали негайну поміч страйкуючим робітникам лісовим, наш зиряд відділу ТУРФДім взяв це під увагу і рішив на свому засіданню, щоби на найблищім підприємстві зробити збірку, як рівно ж припоручено одному товаришеви, щоби пояснив присутним, на яку ціль буде влаштована збірка.

В неділю, 15 грудня, при виставі "Єврейський розвод" згаданий товариш пояснив присутним, як довго вже борються лісові робітники в околиці Порт Артур і защо вони борються, та й що поміч для них є необхідна. По короткім поясненню пішли товаришки поміж присутніх і зібрано $14.20, які негайно секретар відділу ТУРФДім вислав в призначене місце.

З того видно, що присутні на представленню зрозуміли, що поміч для лісових робітників необхідна, бо ж знаємо, що змушує робітників йти до праці. Одні все мандрують з бегами з місця на місце в погоні за працею, яким й літом цего року приходилось мало працювати, а другі знов хотяй працювали, все таки й вони опинилися під таку велику канадійську зиму без праці, як це ми бачили недавно в пресі, що з одної околиці Ді Пес йшло 5 тисяч робітників в напрямку Вінніпеґу. І всі ці робітники йдуть шукати захисту у місті, а чи найдуть його там? Певно, що ні! В теперішний час в кожнім місті є досить місцевих безробітних, тому й ті робітники шукають другого захисту і находять його в обіймах холодних лісів. А яке їхнє там життя, які харчі і яке звірське трактовання їх босами — про це чимало вже писалося в нашій ґазеті "У.Р.В."

Однак й тим людям терпець увірвався, хотяй голодні і холодні, а все таки зрозуміли, що так дальше працювати за півдармо не можливо, та й що одинокий вихід їхній був вийти на страйк і подати домагання о кращі умовини праці.

Що ж роблять пани, власники лісів? Чи звертають вони на це свою увагу? Чи дивляться на домагання робітників? Зовсім ні! Вони проголошують по офісах, що потрібно лісових робітників, та й платню добру обіцяють, значно більшу, як домагаються робітники на місци, бо аж $60.00 місячно і харчі.

А чи йдуть робітники за їхніми обіцянками? Так, йдуть помимо того, що знають, що в тій околиці є страйк, але вони йдуть лише тому, що не всі клясово свідомі, що не всі знають, що ті робітники, які страйкують, вони не тільки для себе хотять виборoти кращу долю, але для всіх працюючих. Та й не всі читають робітничу пресу, не всі знають, що преса, це очі працюючих, якими можна бачити визиск робітників в теперішній системі визиску праці, яка дається відчути майже на кожному кроці.

Отже, щоб цему вчас зарадити, треба щоби всі робітники себе зрозуміли, а зрозуміти себе можна тільки тоді, як всі робітники будуть належати до одної робітничої орґанізації, що є одинокою, яка веде до кращої будучности. Як всі робітники будуть читати робітничу пресу і будуть собі взаїмно помагати морально й матеріяльно, тоді капіталісти побачуть, що в робітників є сила й тоді вони будуть числитися з робітничою клясою і всяке домагання робітників будуть мусіли вдоволити. в імени тих холодних і голодних страйкерів взиваю всіх робітників, щоб спішили з негайною поміччю для страйкуючих, та й щоб не думали, що це вже за пізно, або що без моєї помочі обійдеться. Краще пізно чим ніколи — каже наша народня приповідка.

Ф. Б—н.

ЧИТАЙТЕ РОБІТНИЧУ ПРЕСУ!

Торонто, Онт.

Чимало читав я в українській робітничій пресі, як то визискують робітників і як поводяться з ними при роботі. Недосить того, що опирають останній дух в робітників, ще й поводяться з ними не по людяному. Чимало робітників подавали вже на сторінках нашого часопису, як з ними обходяться усякі боси та формани. Навіть не дають читати робітничої преси, зараз виганяють від роботи.

От і мене недавно один такий католик прогнав з помешкання. І за що-ж? За те, що я інших робітників, що мешкали в нему, покликав на представлення "Підземна Галичина", яке грали тоді в Укр. Роб. Домі. Та я найшов собі помешкання й дешевше навіть, чим в отого католика.

Якось я чув про свистунівський відчит. Увесь час судив і обмовляв Радянську Україну. Але ні одним словечком не згадав той самий "самостійник" про те, як живуть українські селяне й робітники в панській Польщі. Що-ж, фашізм Пілсудського є багато блищий свистунівським самостійникам, чим Радянська Україна. Та ми вже знаємо, хто наш ворог, а хто приятель. Знаємо, бо читаємо робітничу пресу, яка висвітлює працю й життя українських працюючих на Радянській Україні, а таксамо виказує на верха усю ту гидотну роботу, що її виконують жовто-блакитники за гроші капіталу.

ІМ.

РОБІТНИКИ ПРАЦЮЮТЬ ПО 14Ц. НА ГОДИНУ.

Кіченер, Онт.

Місцевість Кіченер є злучена з містечком Ватерлю. Обидві ці місцеві начисляють около 38 тисяч населення. Тут є поверх 150 більших і менших фабрик.

Дехто може подумати, що 150 фабрик на 38 тисяч населення, то праці у цих місцевостях повинно бути досить. Та воно є навпаки, бо є і тут великі армії безробітних таксамо як і в инших містах, бо робітники в тутешніх фабриках працюють від штуки, або як зараз починають заводити нову систему минут систем. Таким чином робітник виконує роботу за трох робітників, щоб заробити на щоденне прожиття. Тому то у цих місцевостях є досить фабрик, а робітники примушені ходити без праці.

Робітники, що працюють на години, не виключаючи й фаховців, то їх платня така маленька, що прямо неможна собі уявити, як ці робітники можуть вижити зі своєю родиною. Вони мусять брати все те, що дає пан, бо в нього під брамами сотки робітників чекають на працю, а проте, що робітник не хоче робити за малу платню, він і думати не хоче.

Я ось тут наведу примір з буржуазної місцевої преси про умовини праці у тутешніх фабриках, що їх подав секретар Трейд енд Лейбор Кавнсил. Пише цей секретар таке. "Мені відомо, що в тутешніх фабриках жонаті робітники примушені працювати за таку малу платню, як 14 ц. на годину. Коли обрахувати тих робітників щоденні розходи, або видатки, як рент, опал, світло і воду, то на прохарчування їхньої родини остається всего 15 центів. В деяких фабриках, як мені відомо, працюють дівчата по 3 долари на тиждень".

Подає це буржуазна ґазета, а ми знаємо, що вона навіть на 50 процент не подає справи вірно, вона все ще хоче закрити усю цю нужду, яку переживають робітники. Можна представити собі, як легко тепер прохарчувати родину за 15 центів денно, аж не хочеться й вірити, а все-ж воно так є.

Робітники у цій місцевости мешкають по 22 в одній малій кімнаті, а живляться хлібом та сирим салом, або бальоном. Коли дівчина заробляє $3 на тиждень, так це буде $13 на місяць. Хіба-ж можна у теперішний час прохарчуватися та вбратися за 13 доларів на місяць? Як бачимо, то робітники, що є без праці находятся в прикрому положенню, але й ті робітники, що працюють, теж не краще маються.

Живуть робітники у таких вже нужденних умовинах, а буржуазна преса безперестанку хвалиться добробутом у цій країні. Гарний це добробут, коли робітник мусить одержати свою родину за 15 центів денно. Таке можна подибати тільки в Китаю.—А скільки вся буржуазна преса в европейських країнах пише, як гойно живуть робітники в Канаді, що заробітна платня найменше 5 доларів на день?

Ми, робітники, повинні всі ці брехні поборювати через свою робітничу пресу. Всі кореспонденти робітничої преси повинні подавати до неї про умовини праці у кожній місцевости, а навіть в кожній країні, щоб робітники не дивилися на аґітації буржуазних ґазет й не витрачували свої останні центи на переїзд з одної місцевости до другої, а то й навіть з одної країни до другої за пошукуванням праці.

Треба у своїй місцевости вступати до робітничих орґанізацій й там боротися проти такого страшного визиску.

П. Г., робкор.

ТРЕБА ОРҐАНІЗУВАТИ РОБІТНИЧИЙ СПОРТ.

Монтреал, Кве.

Коли ми сьогодня глянемо на нашу молодь, так мало в кого ми побачимо повне здоровля й силу. Вже з самого обличчя можна завважити якесь пригноблення, втому, нехіть до життя, а передовсім байдужність до глибшої умової праці, як читання робітничої преси, літератури. Ота байдужність є наслідком несприятливих умовин життя.

Гадаю, що більше здоровля й сили може набути молодь тільки з допомогою розвинення спортової ділянки праці в наших орґанізаціях. Не даром говорить староримська пословиця, що "В здоровому тілі, здорова й душа". Так воно і є. Коли-б ми більше подбали про спорт і його розвиток серед нашої молоді, загартувавши в неї мязи, вона мала б куди більшу охоту й витриманість до умової праці.

От хоч би й робітнича молодь в Монтреалі. Скільки її бродить днями й ночами по брудних вулицях міста, скільки тиняється по усяких пул-румах та салунах? Дуже багато. А коли-б так в нас існував спорт для молоді, чимало з їх далося б вирвати з кіхтів неморалі й занепаду.

В Монтреалі існує робітничий спорт, є спортивні відділи єврейський, французький і фінляндський, що гарно розвиваються. По інших містах, як Торонто, Вінніпеґ (з вінніпеґської спортивної орґанізації залишилася тільки назва — примітка Редакції) спортивні орґанізації досить вміло розгорнули свою працю. Чому-ж би цего не можна зробити в самім Монтреалі? Гадаю, що в нас є чимало такої молоді, що радо приняла-б на себе ту працю й довела-б діло до кінця. Треба тільки мати усе справу спортивної орґанізації для молоді на оці.

М. Рошко.

ПОМАГАЄМО ДЕРЕВНИМ РОБІТНИКАМ.

Кенора, Онт.

В нас відбувся концерт впарі з виставкою комедії одноактівки Грінченка п. н. "Миротворці". В першій половині програми відограно одноактівку, в другій половині була програма концертових виступів, Мандолінова орхестра під проводом тов. М. Дідуха відіграла декилька музичних творів, а таксамо виголошено кілька деклямацій.

Між точками концертової програми промовив тов. А. Перський, пояснюючи присутним, чому робітники повинні орґанізуватися в робітничі орґанізації і трейд-юнії, а дальше звернув увагу на страйк лісових робітників в Тондербейському дистрікті, які домагаються більшої платні й кращих умовин праці.

Він сказав, що їхня боротьба буде тоді виграна, коли в них буде досить фондів, коли їм не дошкулюватиме голод і холод. Їхня побіда, це наша побіда, бо коли робітники в одній загузі праці програють свою боротьбу то, безперечно, що це відібється й на другій галузі, бо капіталісти, побачивши, що робітники не мають сили ставити опір, тоді вони знижують платню іншим робітникам.

При кінці своєї промови взивав товариш всіх присутних, щоб помогли страйкуючим робітникам і треба, щоб всі жертвували, бо страйкерам потрібна негайна поміч, а вони її сподіються тільки від таких самих чорноробів, як вони. Зібрано колекти на концерті $11.10, поза концертом на другий день ще $1.25, що разом зробило $12.35, які на другий день вислано впрост до страйкового комітету в Порт Артур. Всім жертводавцям висказуємо щиру, пролетарську подяку.

Рівночасно й орґанізації належиться честь і слава помимо того, що мала жертва, але щира. Як то кажуть: "Чим багаті, тим і раді", бо коли б кожний робітник дав те, що може, тоді побіда була б за нами на всіх фронтах.

Шишан.

ТІЛЬКИ "У.Р.В." ЙДУТЬ НА ОБОРОНУ ПРАЦЮЮЧИХ.

Донвил, Онт.

Вже другий місяць минає, як свідомі українські робітники розгорнули працю в справі збирання передплати й пресфонду для нашої преси. Поруч з тим йде збіркова акція на страйкерів, деревних робітників портартурського дістрікту. Я постановив теж доложити хоч дещо свого труда, щоб збагатити нашу пресу новими читачами. А таксамо зібрати пару доларів на страйкуючих робітників портартурського дістрікту.

В тому місці, де я працював спершу, були зі мною робітники переважно шведської й фінляндської національностей. В того контрактора, в якого ми працюємо, є ще 24 лісових кемпів. Я й постановив одного дня піти на другу кемпу працювати, де було більше число українських робітників. Пішов я туди. На кемпі працювало 200 робітників по національності українці. Перше я хотів взнати, які ґазети вони читають. За винятком одного "У. Г." й то 27 листопада не було іншої ґазети на цій кемпі.

Я став розпитувати їх, чи вони знають, що зараз страйкують лісові робітники портартурського дістрікту й їм треба спішити з допомогою, щоб виграли страйк. Та я довідався від них, що про це "У. Г." нічого не писав і вони не знають, що десь там робітники страйкують. Я старався пояснити їм, чому не пише "У. Г." не тільки про страйк, а взагалі про робітничі справи, вказуючи, що лише "Українські Робітничі Вісти" є тією робітничою ґазетою, що стоїть в обороні працюючих і пише про визиск їхньої праці та про вимольну боротьбу працюючих.

А. К.

ЧИ ВИКОНАЛИ ВИ СВІЙ ОБОВЯЗОК—СКАЖІТЬ!

Канора, Саск.

Вже довший час не писалося на сторінках нашої преси про життя й працю фармерів в нашій місцевості. А головно про наші орґанізації. От і зараз минає два місяці пресової кампанії в користь нашої преси. Два місяці, це чималий час, все-ж таки не всі працювали. Про те, як кожний з нас працював для нашої преси треба провірити й спитати один одного.

Правда, цей рік є досить тяжкий і зібрати нових передплатників у більшому числі, досить важко. Канора, це собі місцевість фармерська, робітників тут живе дуже мало й немає між ким поширювати "У.Р.В." Одначе щодо "Фармерського Життя", так воно є досить поширене поміж тутешніми фармерами, хоч правда, є чимало ще таких читачів, що не вирівнали своєї передплати.

Щоби зарадити цьому лиху й зібрати залеглу передплату, наш відділ, отримавши листу залеглих передплат, збірає її зараз поміж своїми довжниками. В нас є листопадовий пресовий комітет, який взяв на себе виконання тієї постанови. Кожний член взяв листу передплат і пресового фонду й заняв ся сколектуванням грошей на допомогу нашій пресі.

Зараз наближається час й треба буде здати звіт, як кожний з нас працював. З проголошених ліст пресового фонду й передплатників можна буде взнати, з яким успіхом працював кожний.

Робкор.

ПІДСУМУВАЛИ ПРАЦЮ УЧНІВ УРД-ШКОЛИ.

Едмонтон, Алта.

На 8 грудня відбувся в нас шкільний мітінґ. На йому були присутні учні, їхні батьки, були теж й інші члени наших орґанізацій. Усіх разом було до 150 учасників. Мітінґ відкрила т-ка Терезюк голова Юнкілуправи. Вона покликала присутних, щоб заняли місця і уважно прислухувалися звітам праці учнів УРД-школи. Секретар Юнкілуправи відчитав протоколи, в яких говорилося про-працю учнів. Відтак виступив тов. Яцук й оповів, як працювали студенти в Інституті, як вони вивчали лекції, як виховуються в нашому Інституті. Після того слідували звіти зарядовців кляс.

Молоді товариші й товаришки сміло виступали вперед і читували зі своїх записків, як хто поводився, та як працювали на книжечках дитячої й юнацької літератури учні кожної кляси. Таксамо дали звіт про те, як працювали учні початкуючі в нашій школі. Вони самі зі своїм вчителем визначували собі процента за свою працю на книжечках. Усі присутні, а головно самі родичі, були дуже задоволені з праці своїх дітей.

Щодо опроцентовання праці учнів, так чи не найкраще випало воно для учнів першої кляси. Вже учні 2, 3 й 4 кляси дістали менший процент. Правда, що праця тих учнів в школі є багато тяща, чим початкових учнів.

Після того говорили, як учні поводилися в клясі. Це справило неприємне враження головно на тих учнів, за яких треба було згадати. Й це чи не була для їх найбільша кара за їхнє поведення. Гадаю, що на майбутньому мітінґу в нас вже не буде таких учнів, щоб нарушували дисципліну в нашій школі.

Щодо самого звіту праці наших учнів за перше чвертьріччя, то він представляється так: бібліотека учнів начисляє 140 книжечок. Учні першої кляси прочитали 51 книжечок, з другої кляси 50, а з третої й четвертої кляс перечитали 61 книжечок. Загальне число прочитаних книжечок в нашій школі за перше чвертьріччя є 162. Замітити треба, що навчання в нашій школі почалося з кінцем вересня. Найбільше число прочитаних книжечок на одного учня припадає 5. Звичайно, більше розвинені учні й пильніші прочитали більше книжечок.

Зараз відвідує нашу школу 92 учнів. Вони є розміщені в шістьох клясах.

На тому мітінґу був теж звіт про те, як працювали наші студенти, що находяться в нашому Інституті. Студенти Інституту при ТУРФДім відвідують теж нашу УРД-школу й працюють впарі з едмонтонськими учнями. Як виказано у звіті, то наші студенти зробили чималий поступ у вивченні української мови.

Після того слідували звіти наших вчителів: т.т. Дранути й Вихрестова. Тов. Дранута, як вчитель нашої УРД-школи, переповів про новий метод навчання по наших школах, вказуючи на те, яку користь дає той метод учням. Тов. Дранута, звертаючися до самих родичів, прохав їх, щоби посилали реґулярно своїх дітей в школу, не брали їх в місто саме в той час, коли є навчання, а тоді ще більше знання запрацюють собі учні. Таксамо взивав товариш тих батьків, які ще не посилають своїх дітей до нашої школи, щоб це зробили негайно.

Слідуючим докладчиком був тов. Вихрестов. Він пояснив, в який спосіб відбувається навчання співу й музики, згадав, чому діти не всі працюють однаково. Звичайно, родичі повинні подбати, щоб їхні діти пильніше працювали не тільки в школі, але й вдома.

Прийшла черга на звіт від Шкільного Комітету. Та його вже мало хто слухав. Чимало присутніх вже готовилися до відходу, не вислухавши навіть представника Шкілкому.

Як помітно було зі звітів самих учнів і вчителів, то співробітничання родичів зі школою ще не є наладнане як слід. Ми повинні лінше приглянутися праці наших дітей вдома, допомогти їм у навчанні української мови на книжечках дитячої й юнацької літератури, а тоді певно ще більші успіхи будуть промовляти за працею наших учнів. Вчителі працюють в школі над нашою дітворою, а ми повинні це робити вдома.

Присутний.

ЙДЕМО З ДОПОМОГОЮ СТРАЙКУЮЧИМ.

Ігнас, Онт.

Ми, деревні робітники лісової кемпи Кейвотіш Лумбер Ко. в Ігнас, Онт., довідавшися з часопису "Українські Робітничі Вісти" про страйк деревних робітників в портартурськім дістрікті, спішимо з поміччю в сумі $10. Засилаємо ту жертву, яку можемо тільки заслати й бажаємо витриманости в страйковім бою.

Ймення жертводавців є слідуючі:

По $1.00 жертвували: А. Снігур, П. Кавдачук, В. Копичанський, М. Маланчук, Н. Ангелюк; М. Урбанський 55 ц.; по 50 ц.: П. Карасінський, А. Бодик, М. Гнатів, В. Юськів, П. Мазурек, І. Шинкарчук, І. Городинський; І. Сеничук 30 ц.; по 25 ц.: С. Мартосін, Н. Гладій, В. Зелінський, Н. Костюк, П. Сарабур; Д. Бойко 15 ц. Разом $11.00.

Деревні робітники.

ОБІЗДКА ОРҐАНІЗАТОРКИ ЖІНСЕКЦІЇ ТУРФДІМ.

Повідомляємо всі відділи Жінсекції ТУРФДім, що орґанізаторка Ц. К. Жінсекції т-ка Анна Зень відвідає всі ці місцевости, котрих вона не відвідала літом, в такому порядку:

Саскатун, Саск. — 5 січня.
Ріджайна, Саск. — 7. січня.
Мус-Джо, Саск. — 8. січня.
Форт Френсес, Онт. — 12. січня.
Кобалт. Онт. — 15. січня.
Киркленд Лейк, Онт.—16. січня.
Руан, Кве. — 17. січня.
Тіммінс, Онт. — 18. і 19. січня.
Ц. Поркюпайн, Онт. — 20. січня.
Ансонвил, Онт. — 21. січня.
Оттава, Онт. — 23. і 24. січня.
Монтреал, Кве.—25. і 26. січня.
Ошава, Онт. — 27. і 28. січня.
Торонто, Онт. — 29. січня.
Брентфорд, Онт. — 30. січня.
Кіченер, Онт. — 31. січня.
Лондон, Онт. — 1. лютого.
Форд Сити, Онт.—3. 4. і 5. лют.

Просимо відділи Жінсекції і всі братні орґанізації дати нашій орґанізаторці всяку моральну й матеріяльну допомогу в її роботі.

За Ц.К. Жінсекції ТУРФДім,
М. Навізівська, секр.-скарб.